

## Arrest

nr. 100 852 van 11 april 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (verzoeker) en X (verzoekster), die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 30 oktober 2012 en tegen de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. VAN DAMME en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat L. BRACKE die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker

De bestreden beslissing die de Commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker heeft genomen, luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de hoofdstad Kabul afkomstig te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. In 2004 bent u gehuwd met (...). Jullie hebben twee kinderen. Sinds de dood van uw vader in 2005 woonden jullie in Cinema Aryub. U kocht en verkocht cosmeticaproducten. Uw vrouw bleef meestal in huis. Op een dag heeft de zoon van jullie huiseigenaar uw vrouw verkracht.*

Omwille van de onhoudbare situatie voor jullie en voor de Afghaanse Sikhs in het algemeen besloten jullie Afghanistan te verlaten. Op 16/04/2011 zijn jullie naar Pakistan gegaan. Via een voorts onbekende reisweg zijn jullie naar België gekomen. Op 19/04/2011 gingen u en uw vrouw asiel aanvragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de moslims jullie vijandig gezind zijn. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), alsook de taskara van uw vrouw en een huwelijksakte, afgeleverd door de gurdwara van Karte Parwan, neer.

## **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vrouw, zoals u zelf aangeeft, slechts “een heel klein beetje Dari” spreekt (CGVS, p.2). Zelf merkt zij op dat ze het “een klein beetje” verstaat (CGVS, vrouw, p.1). Dat uw vrouw geen Afghaanse landstaal machtig is, is een eerste opmerkelijke vaststelling die erop wijst dat zij niet in Afghanistan heeft gewoond. Verder is gebleken dat u nauwelijks op de hoogte bent van de aanwezigheid van de diverse etnische bevolkingsgroepen in Kabul. Zo stelt u dat de Tadzjiekken enkel in een kleine wijk van de stad geconcentreerd zijn (CGVS, p.4), terwijl uit de informatie blijkt dat 45% van de totale bevolking van de stad Kabul van Tadzjiekse origine is. U stelt voorts dat Tadzjiekken en Hazara's “dezelfde mensen” zijn en dat ze “hetzelfde gezicht” hebben (CGVS, p.5), wat helemaal niet juist is. Hazara's hebben net zeer specifieke gelaatstreken waardoor ze zo herkenbaar zijn. Wat evenmin klopt, is dat Hazara's en Tadzjiekken een verschillende taal spreken, zoals u beweert (CGVS, p.5). Beide bevolkingsgroepen spreken Dari. Dat u geen notie heeft van etniciteit, is zeer opmerkelijk in de Afghaanse context. Evenmin weet u tot welke bevolkingsgroep de bekende mujahed Gulbuddin Hekmatyar behoort (CGVS, p.5), terwijl het een zeer bekend gegeven is dat de man van Pashtounse origine is. Evenmin weet u tot welke etnie president Karzai behoort (CGVS, p.11). Verder kan u ook niet verduidelijken of de Taliban aanhangers zijn van de sjiietische of de soennitische geloofsstrekking (CGVS, p.11). Het is niet geloofwaardig dat een inwoner van een land waar etniciteit en religie van dusdanig groot belang zijn, niet op dergelijke eenvoudige vragen zou kunnen antwoorden. Bovendien kon tijdens het gehoor worden vastgesteld dat u zo goed als geen kennis heeft van de recente geschiedenis van de stad Kabul. Hoewel u tijdens de periode van de mujahedin in Kabul zou hebben gewoond, weet u nauwelijks iets over de personen die het leven in Kabul toen schier onmogelijk maakten. U noemt zelf Gulbuddin Hekmatyar maar u weet dan weer niet tot welke partij of etnie de man behoort (CGVS, p.4). U stelt verder dat (Ahmad Shah) Massoud en (Burhanuddin) Rabbani tot dezelfde partij behoorden maar de naam van die partij kent u niet. Vervolgens meent u dan weer dat Rabbani een leider van Hezb-i Islami is (CGVS, p.4), wat niet klopt. Rabbani behoorde tot de partij Jamiat-e Islami. Dergelijke zeer fragmentarische kennis verbaast omdat u deze periode vrij bewust moet hebben meegemaakt: in 1996, met de komst van de Taliban in Kabul, moet u al zeventien jaar oud zijn geweest. Desondanks bent u ook over de periode van de Taliban zeer onduidelijk. U stelt dat de Taliban zeer streng waren en dat zij wilden dat jullie gele kledij droegen. U voegt er aan toe dat de Sikhs niet aan die eis tegemoet kwamen (CGVS, p.5). Op de vraag hoe de Taliban daarop reageerden, antwoordt u echter vreemd genoeg: ‘Ik heb geen idee wat ze dan deden’ (CGVS, p.5). Voorts kent u behalve Mullah Omar geen van de leiders van de door u zo gevreesde Taliban bij naam (CGVS, p.5) en blijkt dat u ook de naam van de religieuze politie van de Taliban (Amr Bil Marouf) niet kent (CGVS, p.5). Voorts beweert u dat de Taliban de tempel van Karte Parwan in brand staken. Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat dit niet zo is, verklaart u: “dan was het misschien in de tijd van de mujahedin” (CGVS, p.5). Dat u uw verklaringen op dergelijke manier aanpast, toont nogmaals aan dat u dergelijke feiten niet van nabij heeft meegemaakt. Verder is het opmerkelijk dat u de komst van de Amerikanen naar Afghanistan na september 2002 situeert en dat u zich bijgevolg met een jaar vergist (CGVS, p.6). Hoe het Talibanregime ten val werd gebracht, is u voorts geheel

onduidelijk. U stelt dat de Amerikaanse troepen slag leverden met de Taliban en hen verjoegen (CGVS, p.6), terwijl uit de info blijkt dat het de strijders van de Noordelijke Alliantie waren die de stad innamen, weliswaar geholpen door Amerikaanse luchtaanvallen die de Taliban danig verzwakten. Als u gevraagd wordt of Afghaanse strijders betrokken waren bij de bevrijding van Kabul, zegt u: "ik heb geen idee" (CGVS, p.6). Het is zeer merkwaardig dat een inwoner van Kabul geen doorleefd relaas kan brengen over dit soort zaken. Voorts bleek tijdens het gehoor dat u zelfs van de situatie van de kleine gemeenschap van de Sikhs in Kabul weinig op de hoogte bent. U verklaart dat Pritpal Singh en Anar Kali de kandidaten van de Sikhs waren voor de parlementsverkiezingen (in 2010) maar u meent verkeerdelijk dat geen van hen verkozen werd (CGVS, p.8). De informatie toont aan dat Anar Kali de eerste niet-moslimvrouw in het Afghaanse parlement werd. Een Sikh uit Kabul zal hiervan ongetwijfeld op de hoogte zijn. Verder meent u dat de Sikhs in Kabul het Baisakhi festival nooit buiten de muren van de tempel konden vieren (CGVS, p.7). De aanwezige informatie toont aan dat uw voorstelling van de feiten niet klopt. Nog tijdens het gehoor verklaart u dat twee moslimvrouwen les geven in de gurdwara. Het is u evenwel niet bekend dat deze vrouwen door de Afghaanse overheid werden aangesteld en betaald (CGVS, p.8). U heeft voorts geen idee hoeveel kinderen les volgden in de school van de gurdwara (CGVS, p.8). Uit uw relaas blijkt een bijzonder lauwe interesse voor het wedervaren van uw geloofsgenoten in Kabul. Ook deze vaststelling toont aan dat u geen deel uitmaakt van deze kleine gemeenschap. Verder dient te worden opgemerkt dat u een weinig spontaan relaas brengt omtrent enkele zaken die onder de noemer "dagelijks leven" kunnen worden gecatalogeerd. Zo stelt u dat u uw cosmetische producten eerst aankocht bij verkopers in diverse winkelcentra (CGVS, p.9). Van geen van uw handelscontacten daar kent u de naam. U zegt dat iedereen daar "Haji" is en een baard heeft (CGVS, p.9), wat geen ernstige argumentatie is. U stelt dat u die producten vervolgens verkocht aan kleine winkels en winkelleigenaars. Het is veelzeggend dat u opnieuw niet kan verduidelijken wie deze mensen waren. Slechts één naam (Sakhi) zegt u zich te herinneren (CGVS, p.9). Het is niet geloofwaardig dat u jarenlang dergelijke handel zou hebben gedreven maar dat u omtrent uw diverse handelscontacten geen gedetailleerd relaas kan brengen. Zelfs over uw bureu heeft u nauwelijks enige informatie. U stelt dat u een buurvrouw had die jullie "khalla" (tante) noemden, wat doet vermoeden dat jullie een min of meer vertrouwelijke band hadden. Echter, u weet niet eens of de vrouw alleenstaand was en als u gevraagd wordt of zij kinderen had, antwoordt u dat u over de kinderen niets weet (CGVS, p.9). Verder heeft u geen idee wie uw andere bureu zouden kunnen zijn, ook al zou u gedurende zes jaar op dit adres gewoond hebben (CGVS, p.10). Dat u over dergelijke zaken geen spontane verklaringen kan afleggen, ondergraaft uw geloofwaardigheid verder. Nog andere verklaringen tonen aan dat u niet in Afghanistan heeft gewoond. Zo hanteert u doorlopend de Westerse en niet de Afghaanse kalender. Weliswaar noemt u vervolgens vlot de namen van de Afghaanse maanden, maar tegelijk blijkt dat u meent dat het Afghaanse nieuwjaar in april gevierd wordt, terwijl 1 hamal samenvalt met het begin van de lente (21 maart). Voorts stelt u dat Bagh-e Zanana, een park in Karte Parwan, geheel in puin ligt (CGVS, p.7) terwijl uit de informatie blijkt dat de locatie in 2009 volledig werd gerenoveerd. U zou dit zeker moeten weten, te meer u verklaart dat u dagelijks voorbij dit park kwam (CGVS, p.5). Nog tijdens het gehoor blijkt dat u niet weet waar de Amerikanen hun legerbasis hebben (CGVS, p.6). Keer op keer blijkt dat u geen antwoord heeft op vragen die voor een inwoner van Kabul geen problemen zouden mogen opleveren. Ook het feit dat jullie geen enkele informatie over jullie reisweg wensen te geven, versterkt het vermoeden dat jullie vanuit een ander land dan Afghanistan naar België zijn gereisd. U zegt dat jullie in Lahore (Pakistan) een vliegtuig namen maar u weet niet waar het vliegtuig landde (CGVS, p.3). Ook over het vervolg van uw reisweg zegt u helemaal niets te weten (CGVS, p.3). U stelt niet te weten waar een tweede vliegtuig u naartoe bracht (CGVS, p.3). U voegt er aan toe dat jullie ook niet weten met welke paspoorten of onder welke naam of nationaliteit jullie deze reis maakten (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een luchthaven systematisch worden gevoerd, is dergelijke voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Dit alles versterkt de bedrieglijkheid van uw asielaanvraag alleen maar en doet vermoeden dat uw reisweg een ander beginpunt kende dan Afghanistan. Hoewel overbodig gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw asielaanvraag, kan nog worden opgemerkt dat ook uw asielaanvraag niet geloofwaardig is gebleken. Jullie zouden problemen hebben gekend met de zoon van de huiseigenaar maar zelfs over jullie exacte woonplaats waren u en uw vrouw bijzonder onduidelijk. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw laatste adres Karte Parwan was (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, punt 9). Voor het Commissariaat-generaal bevestigt u eerst dat u sinds de dood van uw vader in 2005 in Karte Parwan woonde. U verduidelijkt dat u tot zijn overlijden in Cinema Aryub woonde (CGVS, p.4). Vervolgens zegt u dat u eerst in Karte Parwan woonde en na het overlijden van uw vader naar Cinema Aryub verhuisd bent (CGVS, p.4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, stelt u uitdrukkelijk dat u van Karte Parwan naar Cinema Aryub verhuisd bent (CGVS, p.4). Uw vrouw stelt dan weer dat jullie in Karte Parwan woonden en als haar gevraagd wordt of zij Cinema Aryub kent, zegt zij louter dat ze ervan gehoord heeft en dat het "verder dan ons huis" is (CGVS, p.3).

Pas als zij wordt geconfronteerd met uw verklaringen, lijkt zij zich te herinneren dat jullie in Cinema Aryub woonden (CGVS, p.3). Zij argumenteert vervolgens dat Cinema Aryub deel uitmaakt van Karte Parwan, wat inderdaad zo is maar nog geen afdoende verklaring biedt voor jullie weinig consistente verklaringen. Als zelfs over uw adres in Kabul grote onduidelijkheid bestaat, kan er uiteraard geen geloof worden gehecht aan de beweerde feiten die zich op dat adres zouden hebben voorgedaan. Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afgaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze bovenstaande argumentatie vermogen te

wijzigen. Gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw asielrelaas kan aan uw taskara geen waarde worden gehecht. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden en in Peshawar. Dezelfde opmerkingen kunnen bij de taskara van uw vrouw worden geformuleerd. Dit document dat van 1989 zou dateren, stelt bovendien dat uw vrouw van de hoofdplaats van de provincie Parwan afkomstig is, terwijl uw vrouw uitdrukkelijk verklaart dat zij geboren is in de wijk Karte Parwan in de stad Kabul (CGVS, vrouw, p.2). Dat haar verklaringen in strijd zijn met de gegevens zoals genoteerd in de taskara, toont nogmaals het bedrieglijke karakter van jullie herkomst aan. Uw huwelijksakte blijkt evenmin een geloofwaardig document. Als u gevraagd wordt waarom u dit in november 2010 (of zes jaar na uw huwelijk) liet opstellen, laat u uitschijnen dat dit een initiatief van de mensen van de tempel was en dat u zich quasi verplicht voelde om dergelijke akte aan te schaffen (CGVS, p.2). Alleszins kan ook dit stuk uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing die de gemachtigde van de Staatssecretaris ten aanzien van verzoeker heeft genomen, luidt als volgt:

*“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten (...) geboren te Ishqabad, op (in) 13.04.1979 en van nationaliteit te zijn : Afghanistan het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING :**

*Op 30/10/2012 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire beschermingsstatus genomen. Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”*

#### **1.2. Verzoekster**

De commissaris-generaal heeft ten aanzien van verzoekster dezelfde beslissing genomen als ten aanzien van verzoeker en baseert zich daarvoor op dezelfde gronden als bij verzoeker.

De gemachtigde van de Staatssecretaris heeft ten aanzien van verzoekster dezelfde beslissing genomen als ten aanzien van verzoeker en baseert zich daarvoor op dezelfde gronden als bij verzoeker.

### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

#### **2.1. Verzoekschrift**

##### **2.1.1. Middelen**

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hen subsidiaire bescherming te verlenen. Ze vragen ook om de bevelen om het grondgebied te verlaten te schorsen.

Verzoekers betwisten de vaststelling van de commissaris-generaal dat aan hun verklaringen over hun verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

Ze stellen ook dat de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schenden omdat de commissaris-generaal niet heeft nagegaan of de voorgelegde documenten echt zijn maar er zich toe

beperkt heeft te stellen dat aan de documenten geen waarde kan worden gehecht omdat het asielrelaas bedrieglijk is. Verzoekers wijzen erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest *Case of Singh and others vs Belgium* van 2 oktober 2012 de praktijk om Afghaanse identiteitsdocumenten zonder voorafgaandelijk onderzoek als vervalst te beschouwen, heeft veroordeeld, net zoals het niet aanvaarden van deze documenten als bewijs van de Afghaanse nationaliteit.

Verder wijzen verzoekers erop dat uit verschillende internationale rapporten blijkt dat vrouwen in Afghanistan worden mishandeld en misbruikt en dat de sikhgemeenschap in Afghanistan nog steeds wordt gediscrimineerd. Verzoekers verwijzen ook naar de onveilige situatie in Afghanistan en stellen dat bomaanslagen dagelijks voorkomen. Tot slot vragen verzoekers om rekening te houden met het lot van hun kinderen. Volgens verzoekers kunnen hun kinderen zich in Afghanistan door hun etnische achtergrond niet ontwikkelen op educatief vlak.

### 2.1.2. Stukken

Verzoekers voegen aan hun verzoekschrift de volgende stukken toe: fotokopieën van hun Afghaanse identiteitsdocumenten, fotokopieën van de paspoorten van verzoekers zus en van verzoeksters zus, een fotokopie van hun huwelijksakte, een fotokopie van de geboorteakte van hun dochter, een voorbeeld van de kalender die ze gebruiken, artikels over de discriminatie van sikhs in Afghanistan, fotokopieën van de schoolattesten van hun zoon en fotokopieën van attesten van deelname aan een cursus maatschappelijke oriëntatie, aan taallessen Nederlands en aan een opleiding loopbaanoriëntatie voor anderstaligen.

Verzoekers hebben later ook nog vertalingen neergelegd van hun identiteitsdocumenten en van hun huwelijksakte.

### 2.2. Beoordeling van het beroep tegen de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris

De Raad stelt vast dat het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing van de bevelen om het grondgebied te verlaten onontvankelijk zijn.

Volgens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4<sup>o</sup> van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

De Raad stelt vast dat verzoekers zich er in hun verzoekschrift toe beperken te vragen om de bevelen om het grondgebied te verlaten te schorsen, zonder enige verdere verduidelijking.

Verzoekers blijven in hun verzoekschrift manifest in gebreke om een voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven middel tegen de bestreden beslissing aan te brengen. Het beroep in zover het gericht is tegen de beslissingen houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker is onontvankelijk.

### 2.3. Beoordeling van het beroep tegen de beslissingen van de commissaris-generaal

De Raad is van mening dat verzoekers niet kunnen worden erkend als vluchteling en dat ze niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers' beweerde verblijf in Afghanistan.

Zo heeft de commissaris-generaal in zijn beslissing terecht gesteld dat verzoeker weinig kennis heeft van de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Kaboel. Verzoeker stelde immers dat de Tadzjiken enkel in een kleine wijk van de stad wonen, terwijl uit de informatie blijkt dat 45% van de totale bevolking van de stad Kaboel van Tadzjiekse origine is. Verzoeker stelde ook dat Tadzjiken en Hazara's "dezelfde mensen" zijn en dat ze "hetzelfde gezicht" hebben, terwijl Hazara's zeer specifieke gelaatstrekken hebben waardoor ze zeer herkenbaar zijn. Verzoeker beweerde ook verkeerdelijk dat Hazara's en Tadzjiken een verschillende taal spreken. Verzoekers betwijfelen in hun verzoekschrift dat een doorsnee Belg op gelijkaardige vragen zou kunnen antwoorden, zeker indien hij tot een bepaalde

etnische minderheid behoort. De Raad is echter van mening dat zelfs van iemand die tot een etnische minderheid behoort, mag worden verwacht dat hij enige kennis heeft van de andere bevolkingsgroepen in de stad waar hij woont.

Verder heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat verzoeker zo goed als geen kennis heeft van de recente geschiedenis van de stad Kaboel. Verzoekers weerleggen de vaststellingen in de bestreden beslissing niet.

Verzoeker is ook niet goed op de hoogte van de sikhgemeenschap in Kaboel. Zo verklaarde verzoeker verkeerdelijk dat Pritpal Singh en Anar Kali, de kandidaten van de sikhs voor de parlementsverkiezingen in 2010, niet werden verkozen, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Anar Kali de eerste niet-moslimvrouw in het Afghaanse parlement werd. Verzoekers stellen hierover dat dit foutief werd weergegeven in het gehoorverslag, wat weinig aannemelijk is. Verzoeker beweerde ook verkeerdelijk dat de tempel de twee moslimvrouwen betaalde die kwamen les geven in de *gurdwara*. Verzoekers' betoog dat hun zoon op dat moment nog niet naar school ging, is geen verklaring voor het feit dat verzoeker uitdrukkelijk beweerde dat de tempel hen betaalde.

Verzoeker kende ook maar één van zijn klanten bij naam. Verzoekers stellen hierover dat deze contacten zeer verschillend en louter zakelijk waren en verzoeker daarom niet veel persoonlijke gegevens van klanten kan geven. Aangezien verzoeker echter ongeveer zes jaar cosmeticaproducten verkocht aan kleine winkels mag toch worden verwacht dat verzoeker meer dan één van zijn klanten bij naam kan noemen.

Verder is het ook niet aannemelijk dat verzoeker niets kan zeggen over zijn burens en niet weet of zijn buurvrouw weduwe was en of zij kinderen had. Het betoog dat bijna alle burens moslims waren en moslims doorgaans geen contact wensen met sikhs, kan deze vaststelling niet verklaren. Verzoekers beweren in hun verzoekschrift dat de buurvrouw kinderen had tussen vijftien en zestien jaar oud. Dit moet verzoeker toch ook hebben kunnen vaststellen zonder met de buurvrouw te praten. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor dat hij wel eens praatte met zijn buurvrouw, terwijl hij in het verzoekschrift beweert dat hij de vrouw geheel volgens de traditie enkel zeer formeel begroette, zonder met haar te praten.

Verzoeker wist ook niet dat het park Bagh-e Zanana werd gerenoveerd en niet meer in puin ligt. Verzoeker stelt dat hij dit niet kan weten omdat het park verboden is voor mannen. Aangezien verzoeker echter beweert dat hij op weg naar zijn werk voorbij dit park reed en er dus ongeveer dagelijks moet zijn gepasseerd, moet hem toch zijn opgevallen dat het park werd gerenoveerd en niet langer in puin ligt.

Tot slot verklaarde verzoeker eerst dat ze van Cinema Aryub naar Karte Parwan waren verhuisd en later dat het andersom was. Dat verzoeker hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Verzoekers' toelichting in het verzoekschrift dat ze in Karte Parwan woonden, vlakbij Cinema Aryub, biedt hiervoor geen verklaring.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers' beweringen over hun verblijf in Afghanistan.

De documenten die verzoekers hebben neergelegd, kunnen aan deze vaststellingen niets veranderen. Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde taskara's en huwelijksakte merkt de Raad op dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat aan Afghaanse identiteitsdocumenten niet veel waarde kan worden gehecht. Corruptie bij het verkrijgen van documenten is in Afghanistan wijdverbreid. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben derhalve slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Gelet op deze informatie in samenhang met de gebrekkige kennis waarvan verzoekers blijken te gaven kon de bestreden beslissing terecht besluiten dat de documenten de nodige bewijskracht ontberen. Ten overvloede kan worden vastgesteld dat de taskara van verzoekster vermeldt dat zij afkomstig is van de hoofdplaats van de provincie Parwan, terwijl verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat zij geboren is in de wijk Karte Parwan in de stad Kabul (gehoorverslag verzoekster, 2). Dat haar verklaringen in strijd zijn met de gegevens zoals genoteerd in de taskara, bevestigt het bedrieglijk karakter van de herkomst van verzoekers. Hoe dan ook, zelfs al zou er enige bewijswaarde aan worden toegekend dan nog tonen deze documenten niet onbetwistbaar aan

dat verzoekers de voorbije jaren in Kaboel hebben gewoond. Deze documenten vermelden immers niet dat verzoekers al die jaren in Kaboel woonden en kunnen dan ook hoogstens een aanwijzing zijn voor een kortstondig verblijf.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden verblijf van verzoekers in Kaboel kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

De vaststelling dat verzoekers de waarheid niet vertellen over waar ze voor hun vertrek naar België verbleven, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoekers de nationaliteit bezitten. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliezen verzoekers hun belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat ze reeds in een ander land als vluchteling zijn erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming hebben verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

De recente artikelen over de situatie van de Sikhs in Afghanistan zijn, gelet op wat voorafgaat, te dezen dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.



**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

**Artikel 3**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 november 2012 worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER